

Geerts schildert wie hij is

BEELDENDE KUNST

Opus Black, schilderijen en werken op papier van Peter Geerts; t/m 21 februari in Galerie Wihese Kunstkamer. Openingstijden: 0570-524369.

Een etiketje is snel geplakt. De schilderijen en werken op papier van Zwollenaar Peter Geerts liggen in het verlengde van het abstract-expressionisme. Het lijkt voor de hand liggend. Toch schiet de indeling gedeeltelijk tekort. Ze roept zelfs meer vragen op dan er beantwoord kunnen worden. Schildert een mens wie hij is of wie hij zou willen zijn? Is kunst reflectie of pure fictie, een kwestie van introspectie of juist het resultaat van naar buiten gerichte dadendrang?

In het specifieke geval van Geerts blijft veel onopgehelderd. Hij is er niet op uit pasklare antwoorden voor te schotelen. Zijn schilderijen weigeren eenduidige informatie te verschaffen over de persoonlijkheid van de maker.

Geerts hecht meer waarde aan innerlijke zelfwaarneming dan aan uiterlijk vertoon. Toch is zijn werk niet per definitie in zichzelf gekeerd. De kunstenaar geeft aan dat hij bijzondere waardering heeft voor Schwitters, Kandinsky, Rothko en De Kooning: zeker geen introverte schilders. Geerts is dat evenmin. Met de grote schilders van weleer deelt hij zijn behoefte aan pure schilderkunst. Simpel gezegd komt het erop neer dat elk schilderij is wat het laat zien: verf op doek of papier, een plat vlak met vormen en kleuren die heel direct of juist behoedzaam zijn aangebracht. De drijfveren van abstract-expressionistische schilders zijn opgelost in het beeld dat zij scheppen. Dat maakt het werk van Geerts in veel opzichten interessant, al gaat het te ver om te spreken

van voer voor psychologen. *Opus Black* is de titel van de tentoonstelling in Wijhe. Het gebruik van dramatisch zwart is in een aantal werken inderdaad opmerkelijk. De bewogenheid wordt nog versterkt door forse, directe gebaren.

Expressiedrang is meer dan ooit zichtbaar. Alles wijst erop dat de kunstenaar zich in zijn recente werk makkelijker laat gaan dan in het verleden. Behoeft aan nuancering en geëlaagde schilderkunst heeft gedeeltelijk plaatsgemaakt voor vrijheidsbeleving. De schilderijen zijn daardoor dynamischer geworden maar niet oppervlakkiger.

Als de schilder schildert wie hij is en wat hem beweegt (en er is geen enkele reden om dat in twijfel te trekken) dan heeft Geerts er steeds minder moeite mee zich volledig uit te leveren aan het scheppingsproces en over te geven aan het schilderij. Dat vertrouwen in de beeldmiddelen heeft direct te maken met zelfvertrouwen. Dat kan bijna niet anders. Die constatering sluit aan bij de abstract-expressionistische traditie. Geerts wil zich daar niet van distantiëren. Niets wijst erop dat hij zich wil isoleren van zijn voorgangers. Anderzijds neemt hij geen genoegen met herhalingsoefeningen. Zonder zich van de traditie te vervreemden zoekt hij naar nieuwe formuleringen die zijn persoonlijke authenticiteit waarborgen en een vervolg vormen op het overgeleverde gedachtengoed.

WIM VAN DER BEEK

16/2/1999